

heder og andet, som man ikke mente var af det gode. Man har nu søgt at raade Bod herpaa fra Flertallets Side ved at stille Forslag om at reducere Antallet af Takstrækker til 3 og begrænse den Kreds, som der ved Lovforslaget gives Adgang til Aldersrente.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har paa Socialdemokratiets Vegne villet hævde, at naar man opstillede de Tal, som af det ærede Socialdemokrati er opstillet i Ændringsforslag under Nr. 5, saa var det et udmærket klart Udtryk for, hvor nøje man fra Socialdemokratiets Side sluttede sig til det af mig oprindelig stillede Forslag. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem fra denne Plads anstiller en saadan Betragtning. En Ting er Realiteterne, en anden er, at det maaske kunde være bekvemt i den givne Situation at udtrykke, hvor stor Pris man satte paa Lovforslaget i dets oprindelige Skikkelse. Naa, jeg skal erkende, at man ved Sagens første Behandling gav Udtryk for Tilslutning til Principet, men i øvrigt mærkede jeg ikke noget særligt til den varme Kærlighed til det, der her var foreslaaet, hverken fra det ærede Medlems eller hans Partifællers Side, og dette Udtryk, som han her i Dag har givet sin Kærlighed til Forslaget gennem sin Tilslutning til de 3 øverste Skalaer, som det indeholdt, betyder jo i Virkeligheden kun, at det ærede Medlem har fundet sig foranlediget til paa Grundlag af disse 3 Skalaer at forme det Krav om væsentlig forøgede Udgifter, som denne Reform maatte foranledige, og det er jo det, der simpelthen vil ske. Thi naar det ærede Medlem over disse Takster vil lægge det frie Skøn igennem et Tiaar og yderligere et Tillæg af 10 pCt. hvert 5te Aar, vil han jo ganske sikkert erkende, at det er et Overbud af en meget omfattende Karakter. At det er et saadant, ligger jo ogsaa deri, at det ærede Medlem har meddelt her, at han paa det Grundlag, ud fra hvilket Omkostningerne ved det foreliggende Lovforslag var beregnet, ca. 60 Millioner, mener, at hans vil komme op tæt imod de 100 Millioner. Dette Tal faar naturligvis staa for det ærede Medlems egen Regning, jeg skal ikke kritisere det. Det er muligt, at det ikke er for højt, men i hvert Tilfælde er det saa højt, at de danske kommunale Kasser og Statskassen ikke

magter at løse Opgaven i det Omfang, som det ærede Medlem og det Parti, paa hvis Vegne han talte, har villet give Forslaget.

Man har været ængstelig, som jeg sagde, for, at Kredsen af Rentenydere skulde blive for stor, og det vil jo heller ikke kunne nægtes, at med de stærkt vigende Indkomster, som man i vide Kredse af vort Folk har haft, siden Udarbejdelsen af Lovforslaget foregik, vilde i mange Kommuner Kredsen af Aldersrentenydere i Forhold til det hele Befolkningstal blive meget betydelig, og dette i Forbindelse med den Hensyntagen til Statskassens og Kommunekassernes Ydeevne, som det er nødvendigt at tage med i Beregningen her, har gjort, at man har indskrænket Kredsen af Rentenyderne noget og ændret Skalaerne saaledes, at Omkostningerne ved Lovforslagets Gennemførelse reduceres i nogen, dog ikke betydelig Grad. Jeg tror, det er helt forsvarligt at gaa dertil, og jeg skulde ogsaa tro, naar man er kommet op paa Udgifter til Alderdomsunderstøttelse rundt om i Landets Kommuner, som for 1920—21 naar et Omfang af lige ved 60 Mill. Kr., og som maaske, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg formodede, vil vise sig at være steget endnu højere, naar Opgørelsen for 1921—22 kommer, at der dermed er givet Udtryk for, at vi naaet op til en Højde med disse Udgifter, som i Virkeligheden ikke er begrundet i den bestaaende Tilstand. Hvis man lægger Mærke til, at Udgiften i 1918—19 var 33,7 Mill. Kr., altsaa lidt over Halvdelen af, hvad Udgiften sandsynligvis nu er, til Trods for at Prisniveauet da laa højere, end det gør i Øjeblikket, saa tror jeg, man maa erkende, at her har det humane Syn udfoldet sig saa stærkt og maaske i og for sig saa naturligt under den stigende Dyrtid i Krigens sidste Aar, at der nu, hvor Udviklingen gaar den modsatte Vej, er al mulig Grund for Kommunerne til at tage Skeen i en anden Haand. Derfor er der saa grumme ringe Realitet i her at staa og sammenligne, saaledes som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen gjorde, hvad man i den og den Kommunalbestyrelse yder den eller den Aldersklasse af gamle, og hvad de vil faa efter dette Lovforslag. Thi den Ydelse, man er kommet op paa i mange af Landets Købstæder, er